

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. sausio 31 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – SESV 107 ir 108 straipsniai –
Restruktūrizavimo pagalba – Bankų sektorius – Pirminio patikrinimo etapas – Sprendimas,
kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka – Restruktūrizavimo planas –
Atitinkamos valstybės narės priimti įsipareigojimai – Naštos pasidalijimo priemonės –
Subordinuotųjų reikalavimų konvertavimas į nuosavą kapitalą – Obligacijų turėtojai –
Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumai – SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa –
Teisė pareikšti ieškinį – Tiesiogiai ir konkrečiai susijęs fizinis ar juridinis asmuo –
Suinteresuotų asmenų procesinių teisių pažeidimas – Formalaus tyrimo proceso nepradėjimas –
SESV 108 straipsnio 2 dalis – Sąvoka „suinteresuota šalis“ – Reglamentas (ES) 2015/1589 –
1 straipsnio h punktas – Sąvoka „suinteresuotoji šalis“ – Nacionalinės priemonės, į kurias
atsižvelgė Europos Komisija – Ieškinio nepriimtumas“

Byloje C-284/21 P

dėl 2021 m. gegužės 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama K. Blanck ir A. Bouchagiar,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Anthony Braesch, gyvenančiam Liuksemburge (Liuksemburgas),

Trinity Investments DAC, įsteigtai Dubline (Airija),

Bybrook Capital Master Fund LP, įsteigtai Didžiajame Kaimane (Kaimanų Salos),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, įsteigtai Didžiajame Kaimane,

Bybrook Capital Badminton Fund LP, įsteigtai Didžiajame Kaimane,

atstovaujamiems *avocate* A. Champsaur ir *avvocati* G. Faella, L. Prosperetti ir M. Siragusa,

ieškovams pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

* Proceso kalba: anglų.

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, E. Regan (pranešėjas), M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias ir M. L. Arastey Sahún, teisėjai F. Biltgen, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer ir M. Gavalec,

generalinis advokatas A. Rantos,

posėdžio sekretorius M. Longar, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. balandžio 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2022 m. birželio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2021 m. vasario 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Braesch ir kt. / Komisija* (T-161/18, EU:T:2021:102; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą, pareikštą dėl ieškinio, kurį pagal SESV 263 straipsnį pateikė Anthony Braesch, *Trinity Investments DAC*, *Bybrook Capital Master Fund LP*, *Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* ir *Bybrook Capital Badminton Fund LP* (toliau – Braesch ir kt.), prašydami panaikinti 2017 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimą C(2017) 4690 *final* dėl valstybės pagalbos SA.47677 (2017/N) – Italija, nauja pagalba ir iš dalies pakeistas *Banca Monte dei Paschi di Siena* restruktūrizavimo planas (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (ES) 2015/1589

- 2 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias [SESV] 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnis „Apibrėžtys“ suformuluotas taip:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

<...>

b) esama pagalba:

<...>

- ii) patvirtinta pagalba, t. y. [Europos Sąjungos] Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba;

<...>

c) nauja pagalba – visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus;

<...>

- f) neteisėta pagalba – nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant SESV 108 straipsnio 3 daliai;
- g) netinkamas pagalbos taikymas – pagalba, kurią gavėjas taiko pažeisdamas sprendimą, priimtą pagal <...> šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį <...>;
- h) suinteresuotoji šalis – kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos.“

- 3 Šio reglamento 4 straipsnio „Pirminis pranešimo patikrinimas ir Komisijos sprendimai“ 3 ir 4 dalyse nustatyta:

„3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su vidaus rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė suderinama su vidaus rinka (toliau – „sprendimas nepateikti prieštaravimų“). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal SESV.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su vidaus rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (toliau – „sprendimas pradėti formalaus tyrimo procesą“).“

- 4 Minėto reglamento 6 straipsnio „Formalaus tyrimo procesas“ 1 dalyje nustatyta:

„Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

- 5 Reglamento 2015/1589 9 straipsnio „Komisijos sprendimai užbaigti formalaus tyrimo procesą“ 4 dalyje nustatyta:

„Komisija priimdama teigiamą sprendimą gali nustatyti sąlygas, pagal kurias pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, ir gali nustatyti sprendimo vykdymo kontrolei būtinus įsipareigojimus (toliau – „sąlyginis sprendimas“).“

- 6 Šio reglamento 16 straipsnio „Pagalbos išieškojimas“ 1 dalyje numatyta:

„Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo <...>. Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Sąjungos teisės principui.“

7 Minėto reglamento 20 straipsnyje „Netinkamas pagalbos taikymas“ nustatyta:

„Nedarant poveikio 28 straipsniui, netinkamo pagalbos taikymo atvejais Komisija gali pradėti formalaus tyrimo procesą pagal 4 straipsnio 4 dalį. 6, 7, 8, 9, 11 ir 12 straipsniai, 13 straipsnio 1 dalis ir 14–17 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“

Direktyva 2014/59/ES

8 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 32 straipsnio „Pertvarkymo sąlygos“ 4 dalyje numatyta:

„1 dalies a punkto tikslais įstaiga žlunga arba gali žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

<...>

d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai siekiant išvengti didelio kurios nors valstybės narės ekonomikos sutrikimo ar jį pašalinti ir išsaugoti finansinį stabilumą, nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama kuria nors iš šių formų:

<...>

iii) nuosavų lėšų injekcija arba kapitalo priemonių pirkimas tokiomis kainomis ir sąlygomis, dėl kurių įstaiga neįgyja pranašumo, jei viešosios paramos teikimo metu nesudaro nei šios dalies a, b ar c punkte nustatytos aplinkybės, nei 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkybės.

Kiekvienu iš pirmos pastraipos [d punkto i, ii ir iii papunkčiuose] nurodytų atvejų tuose papunkčiuose nurodytos garantijų arba lygiavertės priemonės yra taikomos tik mokioms įstaigoms ir tik tuo atveju, jei yra galutinai patvirtintos pagal [Europos] Sąjungos valstybės pagalbos sistemą. Tos priemonės yra atsargumo ir laikinos priemonės, kurios turi būti proporcingos siekui pašalinti didelio valstybės narės ekonomikos sutrikimo pasekmes ir kurios neturi būti taikomos siekiant kompensuoti nuostolius, kurių įstaiga patyrė arba, tikėtina, patirs artimiausiu metu.

Paramos priemonės pagal pirmos pastraipos d punkto iii papunktį yra tik injekcijos, būtinos siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus nacionalinio, Sąjungos ar [bendro priežiūros mechanizmo (BPM)] lygmens testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba Europos centrinio banko [ECB], [Europos bankininkystės institucijos (EBI)] ar nacionalinių institucijų atliktus lygiaverčius veiksmus ir, jei taikoma, patvirtintą kompetentingos institucijos.

<...>“

Reglamentas (ES) Nr. 806/2014

- 9 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), 18 straipsnio „Pertvarkymo procedūra“ 4 dalyje nustatyta:

„1 dalies a punkto tikslais laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

<...>

- d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai, siekiant pašalinti didelius valstybės narės ekonomikos sutrikimus ir išlaikyti finansinį stabilumą, ta nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama viena iš šių formų:

<...>

- iii) kaip nuosavų lėšų injekcija arba kapitalo priemonių pirkimas tokiais kainomis ir sąlygomis, dėl kurių subjektas neįgyja pranašumo, kai viešosios paramos teikimo metu nesusidaro nei šios dalies a, b ir c punktuose nurodytos aplinkybės, nei 21 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės.

Kiekvienu iš pirmos pastraipos d punkto i, ii ir iii papunkčiuose nurodytų atvejų tuose papunkčiuose nurodytos garantijų arba lygiavertės priemonės taikomos tik mokiems subjektams ir taikomos tik tuo atveju, jei bus galutinai patvirtintos pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą. Tos priemonės yra prevencinės ir laikino pobūdžio priemonės, kurios turi būti proporcingos siekui pašalinti didelio sutrikimo pasekmes ir kurios neturi būti taikomos siekiant kompensuoti nuostolius, kurių subjektas patyrė arba gali patirti artimiausioje ateityje.

Paramos priemonės pagal pirmos pastraipos d punkto iii papunktį yra tik injekcijos, būtinos siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus nacionalinio, Sąjungos ar BPM lygmens testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba ECB, EBI ar nacionalinių institucijų atliktus lygiaverčius veiksmus ir, jei taikoma, patvirtintą kompetentingos institucijos.

<...>“

Bankų komunikatas

- 10 Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. bankams skirtoms priemonėms finansų krizės sąlygomis paremti (Bankų komunikatas) (OL C 216, 2013, p. 1; toliau – Bankų komunikatas) 15 punktą suformuluotas taip:

„Krizės komunikatuose aiškiai išdėstyta, kad net ir per krizę toliau taikomi bendrieji valstybės pagalbos kontrolės principai. Visų pirma, siekiant bendrojoje rinkoje apriboti konkurencijos tarp bankų ir skirtingose valstybėse narėse iškraipymus ir sumažinti neatsakingo elgesio riziką, pagalba turėtų būti apribota iki mažiausios būtinos sumos, o pagalbos gavėjas turėtų savo paties atitinkamu įnašu prisidėti prie restruktūrizavimo išlaidų. Bankas ir jo kapitalo turėtojai turėtų kiek galėdami savo ištekliais prisidėti prie restruktūrizavimo. Valstybės parama turėtų būti teikiama laikantis sąlygų, kuriomis numatomas tinkamas į banką investavusių subjektų dalijimasis našta.“

- 11 Bankų komunikato 3 dalis susijusi su rekapitalizavimo ir sumažėjusios vertės turto priemonėmis. Šio komunikato 3.1.2. antraštinė dalis „Akcininkų ir subordinuotųjų kreditorių dalijimasis našta“ apima 40–46 punktus; jie suformuluoti taip:
- „40. Valstybės parama gali sukelti neatsakingo elgesio riziką ir susilpninti rinkos drausmę. Kad būtų sumažinta neatsakingo elgesio rizika, pagalba turėtų būti teikiama tik tokiomis sąlygomis, kurios susijusios su tinkamu esamų investuotojų dalijimusi našta.
41. Tinkamai dalijantis našta paprastai pirmiausia nuosavu kapitalu padengiami nuostoliai, po to įnašus moka mišrių kapitalo priemonių turėtojai ir subordinuotosios skolos priemonių turėtojai. Mišrių kapitalo priemonių ir subordinuotosios skolos priemonių turėtojai privalo kuo daugiau prisidėti prie kapitalo trūkumo mažinimo. Taip prisidėti galima arba priemones konvertuojant į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą <...>, arba nurašant pagrindinę sumą. Bet kuriuo atveju grynųjų pinigų srautai iš pagalbos gavėjo tokių vertybinių popierių turėtojams turi būti neleidžiami, kiek tai teisiškai įmanoma.
42. Komisija nereikalauja pirmeilės skolos priemonių (visų pirma apdraustų indėlių, neapdraustų indėlių, obligacijų ir visų kitų pirmeilės skolos priemonių) turėtojų įnašų, kaip privalomos dalijimosi našta dalies pagal valstybės pagalbos taisykles, priemones konvertuojant į kapitalą arba nurašant.
43. Jeigu nustatyta kapitalo trūkumą turinčio banko kapitalo santykis išlieka didesnis nei [Sąjungos] reguliuojamasis mažiausias dydis, bankas paprastai turėtų pats galėti atkurti savo kapitalo poziciją, visų pirma taikydamas 35 punkte nurodytas kapitalo didinimo priemones. Jeigu nėra galimybių taikyti kitas priemones, be kita ko, kitas priežiūros priemones, pavyzdžiui, ankstyvą intervenciją ar kitus taisomuosius veiksmus, kad kompetentingos priežiūros institucijos ar pertvarkymo institucijos patvirtintas trūkumas būtų panaikintas, subordinuotoji skola turi būti konvertuota į nuosavybę, iš esmės prieš suteikiant valstybės pagalbą.
44. Tais atvejais, kai bankas nebeatitinka mažiausio reguliuojamojo kapitalo poreikio reikalavimų, subordinuotoji skola turi būti konvertuota arba nurašyta, iš esmės prieš suteikiant valstybės pagalbą. Valstybės pagalba negali būti suteikta tol, kol bet kokiems nuostoliams padengti nebuvo visapusiškai panaudotas nuosavas kapitalas, mišrus kapitalas ir subordinuotoji skola.
45. Gali būti taikoma 43 ir 44 punktuose nustatytų reikalavimų išimtis, jeigu įgyvendinant tokias priemones kiltų grėsmė finansiniam stabilumui arba rezultatai būtų neproporcingi. Ši išimtis galėtų būti taikoma tais atvejais, kai gautina pagalbos suma yra nedidelė, palyginti su pagal riziką įvertintu banko turtu, o kapitalo trūkumas buvo smarkiai sumažintas visų pirma taikant 35 punkte nurodytas priemones. Neproporcingų rezultatų ar grėsmės finansiniam stabilumui galimybę taip pat galima būtų sumažinti persvarstant kapitalo trūkumo mažinimo priemonių taikymo eilės tvarką.
46. Taikant 43 ir 44 punktus reikėtų laikytis principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė <...>. Taigi ekonominiu požiūriu subordinuotieji kreditoriai neturėtų gauti mažiau nei jų turima priemonė būtų verta, jeigu valstybės pagalba nebūtų suteikta.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

12 Skundžiamo sprendimo 1–14 punktuose ginčo aplinkybės išdėstytos taip:

- „1. <...> Anthony Braesch yra 2008 m. „Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH“ obligacijų (toliau – FRESH obligacijos) turėtojų atstovas, <...> *Trinity Investments* <...>, *Bybrook Capital Master Fund* <...>, *Bybrook Capital Hazelton Master Fund* <...> ir *Bybrook Capital badminton Fund* <...> yra tų obligacijų turėtojai.
2. 2008 m. balandžio mėn. *Banca Monte dei Paschi di Siena* (toliau – BMPS) įvykdė 950 mln. EUR kapitalo padidinimą, skirtą *J. P. Morgan Securities Ltd* (toliau – JPM), ji įsigijo BMPS akcijų, t. y. „FRESH akcijų“. 2008 m. balandžio 16 d. JPM sudarė su BMPS uzufukto sutartį, pagal kurią JPM išlaiko nuosavybės teisę į akcijas, o BMPS turi uzufukto teisę, ir bendrovių mainų susitarimą (toliau – FRESH sutartys). JPM gavo lėšų, reikalingų įsigyti *Bank of New-York Mellon (Liuksemburgas)* akcij[oms], jį pakeitė *Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Liuksemburgas) SA* (toliau – MUFJ); 2008 m. balandžio 16 d. MUFJ išleido pagal Liuksemburgo teisę FRESH obligacijų už milijardo eurų sumą. JPM sudarė su MUFJ mainų susitarimą, kuriam taikoma Liuksemburgo teisė; MUFJ sudarė su FRESH obligacijų turėtojais patikos sutartį, kuriai taip pat taikoma Liuksemburgo teisė. Pagal šias įvairias sutartis [Braesch ir kt.] laikomas „FRESH instrumentais“, iš BMPS pagal FRESH sutartis JPM gauti mokėjimai pervedami MUFJ, vėliau kuponų forma – FRESH obligacijų turėtojams.
3. 2013 m. lapkričio 27 d. sprendimu <...> Komisija patvirtino restruktūrizavimo pagalbą, kurią Italijos Respublika suteikė <...> BMPS, atsižvelgdama į restruktūrizavimo planą ir įsipareigojimus. 2015 m. birželio mėn. BMPS grąžino visą pagalbą.
4. 2016 m. liepos 29 d. [EBI] paskelbė 2016 m. Europos lygiu atlikto atsparumo testo rezultatus ir nustatė BMPS nuosavų lėšų trūkumą nepalankaus scenarijaus atveju.
5. 2016 m. gruodžio 16 d. Italijos valdžios institucijos priėmė *decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio* (Dekretas įstatymas Nr. 237 dėl skubių nuostatų dėl taupomųjų indėlių apsaugos kredito sektoriuje; GURI, Nr. 299, 2016 m. gruodžio 23 d.); jis buvo pertvarkytas į įstatymą ir iš dalies pakeistas 2017 m. vasario 17 d. *Legge di conversione* (Pertvarkymo įstatymas; GURI, Nr. 43, 2017 m. vasario 21 d.), kuriuo nustatoma finansinės pagalbos ir prevencinio rekapitalizavimo teisinis pagrindas (toliau – Dekretas įstatymas 237/2016).
6. Gavusi 2016 m. gruodžio 23 d. [ECB] pareiškimą, kad BMPS yra moki, 2016 m. gruodžio 29 d. sprendimu Komisija laikinai patvirtino 15 mlrd. EUR individualią finansinę pagalbą BMPS, remdamasi Italijos valdžios institucijų pasiūlytais įsipareigojimais. Italijos valdžios institucijos įsipareigojo pateikti restruktūrizavimo planą per du mėnesius nuo garantijų suteikimo, nebent per tą patį terminą pagalba būtų grąžinta.
7. Nepavykus pritraukti naujo privataus kapitalo 2016 m. gruodžio 30 d. BMPS pateikė prašymą suteikti išimtinę viešąją finansinę paramą kaip prevencinį rekapitalizavimą pagal Dekretą įstatymą 237/2016.
8. 2017 m. birželio 28 d. Italijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie 5,4 mlrd. EUR BMPS rekapitalizavimo pagalbą, kartu pateikė naują restruktūrizavimo planą [(toliau – restruktūrizavimo planas)] ir naujus įsipareigojimus.

9. Tą pačią dieną ECB išsiuntė Komisijai raštą, kuriame nurodė, kad BMPS tą dieną buvo moki.
10. [Ginčijamame sprendime], priimtame pasibaigus preliminaraus tyrimo etapui, Komisija įvertino dvi pagalbos priemones. Pirmoji priemonė (toliau – 1 priemonė) yra [skundžiamo sprendimo] 6 punkte minėta 15 mlrd. EUR finansinė pagalba valstybės garantijomis pirmos eilės skoloms. Antroji priemonė (toliau – 2 priemonė) yra [skundžiamo sprendimo] 8 punkte minėta 5,4 mlrd. EUR BMPS prevencinio rekapitalizavimo pagalba.
11. Komisija nusprendė, kad 1 ir 2 priemonės yra valstybės pagalba, ir nurodė, kad jų suderinamumo [su vidaus rinka] vertinimo teisinis pagrindas yra SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktas, susijęs su pagalba, skirta dideliems valstybės narės ekonomikos sutrikimams atitaisyti. Ji nusprendė, kad 1 ir 2 priemonės yra BMPS restruktūrizavimo pagalba, ir išnagrinėjo jų suderinamumą, remdamasi restruktūrizavimo planu, atsižvelgdama į šešis komunikatus dėl pasaulinės finansų krizės, visų pirma <...> [Bankų] komunikatą.
12. Pirma, dėl pagalbos priemonių suderinamumo su [šešiais] komunikatais dėl [finansų] krizės Komisija nusprendė, kad restruktūrizavimo planas yra tinkamas ilgalaikiam BMPS gyvybingumui atkurti. Antra, ji nusprendė, kad akcijų ir subordinuotųjų priemonių savininkų našta buvo padalyta tinkamai, apribojant restruktūrizavimo išlaidas ir pagalbos dydį iki minimumo, kaip reikalaujama pagal Bankų komunikatą, ir padarė išvadą, kad restruktūrizavimo plane numatyta pakankamai naštos pasidalijimo priemonių. Trečia, ji nusprendė, kad restruktūrizavimo plane buvo pakankamai garantijų, kad būtų galima sumažinti nederamus konkurencijos iškreipimus. Ji taip pat pažymėjo, kad buvo užtikrinta tinkama restruktūrizavimo plano įgyvendinimo stebėseną. Todėl ji padarė išvadą, kad pagalbos priemonės yra proporcingos siekiant ištaisyti didelių Italijos ekonomikos sutrikimų pasekmes.
13. Tada Komisija nagrinėjo pagalbos priemonių suderinamumą su [Direktyva 2014/59]. Ji nusprendė, kad sąlygos, kuriomis buvo suteiktos pagalbos priemonės (1 ir 2 priemonės), atitinka Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 4 dalies d punkte numatytą išimtį.
14. [Ginčijamo sprendimo] rezoliucinėje dalyje Komisija padarė išvadą, pirma, kad 1 ir 2 priemonės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ir, antra, kad šios priemonės atitinka SESV 107 straipsnio 3 dalies b punkto reikalavimus ir kad jos suderinamos su vidaus rinka dėl finansinio stabilumo motyvų.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 13 2018 m. kovo 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pagal SESV 263 straipsnį Braesch ir kt. pareikštą ieškinį, kuriuo reikalaujama panaikinti ginčijamą sprendimą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti šį sprendimą, kiek jis susijęs su FRESH priemonių vertinimu.
- 14 Grįsdami šį ieškinį Braesch ir kt. nurodė penkis pagrindus: pirma, Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 21 straipsnių ir pareigos motyvuoti pažeidimą, kai Komisija neteisėtai patvirtino naštos pasidalijimo priemones, antra, Bankų komunikato, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų bei pareigos motyvuoti pažeidimą, kai Komisija pareikalavo panaikinti FRESH sutartis, trečia, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 20 ir 21 straipsniuose įtvirtinto vienodo požiūrio principo pažeidimą, kai ginčijamu sprendimu patvirtintos FRESH obligacijų turėtojus diskriminuojančios naštos pasidalijimo

priemonės, ketvirta, Chartijos 17 straipsnyje užtikrintos teisės į nuosavybę pažeidimą, kai Komisija patvirtino naštos pasidalijimo priemonių taikymą FRESH priemonėms, ir, penkta, SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalių, Reglamento Nr. 2015/1589 4 straipsnio 3 ir 4 dalių ir jų procesinių teisių pažeidimą, kai Komisija nepradėjo formalaus tyrimo proceso, nors buvo didelių abejonių dėl ginčijamu sprendimu patvirtintų naštos pasidalijimo priemonių suderinamumo su Sąjungos teise.

- 15 2018 m. gegužės 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atskirą dokumentą; šiuo dokumentu, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 ir 7 dalimis, Komisija pareiškė nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą ir nurodė, kad Braesch ir kt. pareikštas ieškiny nepriimtinas, nes jie neturi nei suinteresuotumo, nei teisės pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. 2018 m. liepos 10 d. Braesch ir kt. pateikė pastabų dėl šio prieštaravimo.
- 16 Per 2020 m. liepos 9 d. posėdį šalys buvo išklaustytos, atsakė į Bendrojo Teismo raštu ir žodžiu pateiktus klausimus.
- 17 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė Komisijos pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą. To sprendimo 35–41 punktuose konstatavęs, kad Braesch ir kt. turi „suinteresuotų šalių“ pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir „suinteresuotųjų šalių“ pagal Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio h punktą statusą, minėto sprendimo 43–55 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad jie turi suinteresuotumą pareikšti ieškinį, nes teisės požiūriu pakankamai įrodė, kad jiems gali būti naudingas galimas ginčijamo sprendimo panaikinimas, o to paties sprendimo 56–64 punktuose jis pripažino, kad jie turi teisę pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nes pagalbos priemonių pagal restruktūrizavimo planą patvirtinimas tame sprendime yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais kaip su „suinteresuotomis šalimis“ ir „suinteresuotosiomis šalimis“.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 18 Pateikdama apeliacinį skundą Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - pačiam priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje ir atmesti ieškinį kaip nepriimtina ir
 - priteisti iš Braesch ir kt. bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Braesch ir kt. Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 20 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo vienintelį pagrindą, grindžiamą tuo, kad skundžiamo sprendimo 35–41 ir 58 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai aiškino SESV 108 straipsnio 2 dalį ir Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, nes Braesch ir kt. buvo pripažinti „suinteresuotomis šalimis“ ir „suinteresuotosiomis šalimis“, kaip tai suprantama pagal tas nuostatas.

Šalių argumentai

- 21 Komisija teigia, kad, nors sąvoka „suinteresuotoji šalis“, kaip ji apibrėžta Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio h punkte, kuri yra sąvokos „suinteresuota šalis“, kaip ji suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, sinonimas, iš tikrųjų apima neapibrėžtą adresatų grupę, vis dėlto ją galima taikyti tik asmenims, kurie įrodo, kad atitinkama valstybės pagalba gali turėti konkretų poveikį jų konkurencinei padėčiai, antraip reikalavimas, kad asmuo būtų „suinteresuotoji šalis“, kaip tai suprantama pagal šio 1 straipsnio h punktą, kad pagal šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį priimtas sprendimas galėtų būti laikomas tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijusiu, netektų prasmės.
- 22 Visų pirma iš šios srities Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad jis pripažino suinteresuotąja šalimi tik tuos asmenis, kurie įrodė tokio pobūdžio poveikį, net jei šie asmenys nebuvo tiesioginiai pagalbos gavėjo konkurentai. Taigi 2009 m. liepos 9 d. Sprendime *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33 punktas) ir 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 punktas) atitinkamai darbuotojų profesinė sąjunga ir tos pačios žaliavos, kaip ir pagalbos gavėjas, pirkėjai būtų laikomi suinteresuotosiomis šalimis dėl galimo aptariamąs pagalbos poveikio jų konkurencinei padėčiai rinkoje.
- 23 Be to, tokį aiškinimą patvirtina Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktas. Iš tikrųjų šioje nuostatoje kaip pavyzdys išvardytoms suinteresuotosioms šalims bendra tai, kad pagalba gali turėti teigiamą ar neigiamą poveikį jų konkurencinei padėčiai.
- 24 Galiausiai iš valstybės pagalbos kontrolės bendros struktūros ir tikslų matyti, kad Komisijai šią kontrolę vykdo tik kaip konkurencijos institucija, todėl, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendime *Austrija / Komisija* (C-594/18 P, EU:C:2020:742), naudodamasi šia kompetencija ši institucija negali primesti valstybėms narėms su konkurencija nesusijusios politikos. Taigi 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendime *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43, 46 ir 47 punktai) Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Sąjungos taisyklių valstybės pagalbos srityje tikslas yra apsaugoti konkurenciją, ir nusprendė, kad šios srities sprendimas gali būti tiesiogiai susijęs su ieškovais, tik jeigu jie įrodo, kad dėl to sprendimo gali atsirasti nepalankioje konkurencinėje padėtyje.
- 25 Vadinasi, sąvoka „suinteresuotoji šalis“, kuri, beje, Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punkte apibrėžta kaip apimanti bet kurį asmenį, kurio „interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas“, negali apimti asmenų, galinčių pareikšti prieštaravimus ne dėl nagrinėjamos valstybės pagalbos, o dėl kitų bendrosios valstybės priemonės, kuria ši pagalba įgyvendinama, aspektų ar net dėl kitų šią pagalbą papildančių valstybės priemonių.

- 26 Iš tiesų daug asmenų gali ginčyti valstybės priemonę, kuria įgyvendinama ar papildoma pagalba, išreikšdami tik susirūpinimą, nesusijusį ne tik su konkurencija, bet ir su nagrinėjama pagalba. Valstybės pagalbos gavėjo konkurentams susirūpinimą kelia pats tokios pagalbos jam suteikimas. Taigi asmenį galima laikyti „suinteresuotąja šalimi“, tik jeigu jis išreiškia susirūpinimą, tam tikru būdu susijusį su konkurencija plačiąja prasme, net jei šis asmuo su pagalbos gavėju nekonkuruoja.
- 27 Vadinas, skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ir taikė sąvoką „suinteresuotoji šalis“, remdamasis atvira šios sąvokos apibrėžtimi, apimančia visus asmenis, galinčius įrodyti kokią nors galimą pagalbą ar net kitą šią pagalbą papildančių valstybės priemonių poveikį. Bendrasis Teismas netgi rėmėsi netiesioginiu ir visiškai ekonominiu poveikiu, neturinčiu jokio ryšio su konkurencija.
- 28 Taigi skundžiamo sprendimo 37 ir 41 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad ginčijamas sprendimas galėjo daryti konkretų poveikį Braesch ir kt. padėčiai, remdamasis tuo, kad BMPS restruktūrizavimo plane buvo numatyta galimybė panaikinti FRESH sutartis ir kad dėl įvairių sutartinių ryšių, kuriais grindžiamos FRESH priemonės, tarpusavio priklausomybės ilgainiui atsirastantis ekonominis nuostolis, atsizvelgiant į su turimomis FRESH obligacijomis susijusių kuponų mokėjimo netekimą, bus didelis.
- 29 Iš tiesų FRESH sutarčių panaikinimas būtų ne BMPS suteiktos valstybės pagalbos, o atskiro Italijos valdžios institucijų sprendimo įpareigoti BMPS akcininkus ir subordinuotuosius kreditorius pasidalyti našta, į kurią atsizvelgta BMPS restruktūrizavimo plane, pasekmė. Net jei Italijos valdžios institucijos būtų nusprendusios restruktūrizuoti BMPS be valstybės pagalbos, jos būtų galėjusios taikyti naštos pasidalijimo priemones, įskaitant FRESH sutarčių panaikinimą, kad sumažintų BMPS nuosavo kapitalo deficitą. Taigi šios priemonės nepriklauso nuo valstybės pagalbos, kurią Italijos valdžios institucijos nusprendė suteikti BMPS. Be to, panaikintos FRESH sutartys būtų JPM ir BMPS uzufukto sutartis ir bendrovių mainų susitarimas, nurodyti skundžiamo sprendimo 2 punkte; FRESH obligacijų turėtojai nebuvo šių sutarčių šalys.
- 30 Taigi bet koks naštos pasidalijimo priemonių poveikis Braesch ir kt. padėčiai būtų tik ekonominis ir netiesioginis, patiriamas per įvairius sutartinius ryšius, kuriais grindžiamos FRESH priemonės.
- 31 Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 40 punkte pateiktuose motyvuose padarytos bent keturios teisės klaidos.
- 32 Pirma, Bendrasis Teismas suklydo, kai tvirtino, kad neturi reikšmės tai, jog Braesch ir kt. neginčija nagrinėjamų pagalbos priemonių suderinamumo su vidaus rinka, nors ta aplinkybė aiškiai patvirtina, kad jos ginčija ne pačią BMPS gautą valstybės pagalbą, o atskirame Italijos valdžios institucijų sprendime patvirtintas pasidalijimo našta priemones, ir tai įrodo, kad minėta pagalba negalėjo turėti įtakos jų konkurencinei padėčiai.
- 33 Antra, nors Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad Italijos valdžios institucijų įsipareigojimai dėl restruktūrizavimo plano ir naštos pasidalijimo yra „sudėtinė“ pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, dalis, šis konstatavimas neturi reikšmės sprendžiant dėl teisės kreiptis į teismą. Žinoma, kaip matyti iš 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Iglesias Gutiérrez ir Rion Bea* (C-352/14 ir C-353/14, EU:C:2015:691, 28 punktą), Komisijos leidimas teikti pagalbą grindžiamas visomis faktinėmis prielaidomis, kurias atitinkama valstybė narė nurodė pranešime ar įsipareigojimuose, todėl, jeigu ši valstybė narė nukrypsta nuo šių faktinių prielaidų, ji įgyvendina priemonę, kuri faktiškai skiriasi nuo Komisijos patvirtintos priemonės, taigi tas leidimas šiai priemonei nebetaikomas. Vis dėlto, kadangi Komisija kontroliuoja valstybės pagalbą kaip konkurencijos institucija, iš minėtų

aplinkybių negalima daryti išvados, kad bet kuris asmuo, susirūpinęs dėl bet kurios iš tų faktinių prielaidų, turėtų būti laikomas „suinteresuotąja šalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio h punktą.

- 34 Trečia, Bendrasis Teismas suklydo, kai teigė, kad pagalbos priemonės, apie kurias pranešta, ir Italijos valdžios institucijų pateikti išsipareigojimai, kuriuos įvertino Komisija, „yra neatskiriami, nes pastarieji yra pagalbos suderinamumo pripažinimo sąlyga“. Šis teiginys prieštarauja 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt. (C-526/14, EU:C:2016:570)* 99 ir 100 punktams, iš kurių matyti, kad valstybės pagalbos priemonės atitiktis Bankų komunikato 40–46 punktams yra pakankama, bet nebūtina sąlyga, kad Komisija pripažintų šią pagalbą suderinama su vidaus rinka. Taigi Italijos Respublika neprivalėjo išsipareigoti imtis šiame komunikate numatytų pasidalijimo našta priemonių.
- 35 Ketvirta, Bendrasis Teismas suklydo, kai nusprendė: kadangi ginčijamu sprendimu leista įgyvendinti pagalbos priemones, „taip padarant išsipareigojimus privalomus“, visi šie elementai neišvengiamai paveikė Braesch ir kt. padėtį ir jie gali ginti savo interesus, tik prašydami panaikinti visą šį sprendimą. Iš tiesų dėl šio sprendimo Italijos valdžios institucijų išsipareigojimai jokių būdu netapo privalomi. Jis buvo priimtas pagal Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 3 dalį remiantis šių institucijų savanoriškai prisiimtais išsipareigojimais, įskaitant pasidalijimo našta priemones. Kadangi ginčijamas sprendimas nėra „sąlyginis sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, jame valstybei narei ar tretiesiems asmenims nebuvo nustatytos (taip pat ir negalėjo būti nustatytos) sąlygos.
- 36 Braesch ir kt. pabrėžia, jog Komisija neįrodė, kad aiškindamas Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio h punktą Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 37 Visų pirma nepagrįstas teiginys, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją atitinkamas asmuo gali būti pripažintas „suinteresuotąja šalimi“, tik jei pagalba neigiamai paveikė jo konkurencinę padėtį. Konkrečiai kalbant, 2009 m. liepos 9 d. Sprendime *3F / Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435)* ir 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341)* Teisingumo Teismas nusprendė, kad ieškovės yra suinteresuotosios šalys, nes pagalba joms turėjo neigiamo poveikio. Teisingumo Teismo pateiktuose motyvuose visiškai neminima, kad šis poveikis turi būti susijęs su jų konkurencine padėtimi rinkoje.
- 38 Taip pat nepagrįstas argumentas, kad Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punkte sąvoka „suinteresuotoji šalis“ apima tik subjektus, kurie konkuruoja su pagalbos gavėju. Pirma, pagal šią nuostatą aiškiai leidžiama įmonė, kuri nekonkuruoja su pagalbos gavėju, laikyti suinteresuotąja šalimi, jei pagalbos teikimas gali daryti poveikį jos interesams. Antra, pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, įtvirtintą, be kita ko, 2019 m. birželio 13 d. Sprendime *Copebi (C-505/18, EU:C:2019:500, 34 punktas)*, joje pateiktas kategorijų sąrašas yra tik orientacinis ir sąvoka „suinteresuotoji šalis“ apima ne tik pagalbos gavėją ar jo konkurentus, bet visus asmenis, kurių interesams pagalbos teikimas daro poveikį.
- 39 Galiausiai dėl valstybės pagalbos kontrolės bendros struktūros ir tikslų Braesch ir kt. pažymi, kad 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873 43, 46 ir 47 punktai)* neturi reikšmės, nes jame kalbama apie reikalavimą, kad aktas, dėl kurio pareikštas ieškinys, būtų tiesiogiai susijęs su jį pareiškusiu asmeniu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, o ne apie sąvoką „suinteresuotoji šalis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą. 2020 m. rugsėjo 22 d.

Sprendimas *Austrija / Komisija* (C-594/18 P, EU:C:2020:742) taip pat neturi reikšmės, nes jame nenagrinėtas sąvokos „suinteresuotoji šalis“ aiškinimas. Bet kuriuo atveju tas sprendimas patvirtina, kad Komisija turi įgaliojimus nagrinėti ne tik priemonės poveikį konkurencijai, bet ir visos šios priemonės teisėtumą ir kad ji gali atsižvelgti į įvairius su konkurencija visiškai nesusijusius aspektus. Ginčijamame sprendime Komisija įvertino nagrinėjamų priemonių suderinamumą su Direktyva 2014/59.

- 40 Argumentai, kad ginčijamas sprendimas Braesch ir kt. daro tik ekonominį poveikį ir kelia susirūpinimą, nesusijusį su konkurencija, yra klaidinantys. Aptariamoms pagalbos suteikimas konkrečiai paveikė Braesch ir kt. teisinę padėtį, nes dėl šio sprendimo jų FRESH priemonių panaikinimas tapo privalomas Italijos Respublikai ir BMPS. Be to, Braesch ir kt. yra konkrečiai skirtos pasidalijimo našta priemonės, kurios yra išipareigojimų dalis ir, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 101–110 konstatuojamųjų dalių, yra pagalbos suderinamumo su vidaus rinka sąlyga pagal Bankų komunikatą.
- 41 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai dėl skundžiamo sprendimo 40 punkte nurodytų motyvų nusprendė, kad Braesch ir kt. gali būti laikomi „suinteresuotosiomis šalimis“ pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą arba „suinteresuotomis šalimis“ pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, nes nagrinėjamos valstybės pagalbos priemonės, apie kurias pranešta ir kurios ginčijamame sprendime pripažintos suderinamomis su vidaus rinka, gali turėti konkretų poveikį jų situacijai.
- 42 Iš tiesų FRESH priemonių panaikinimą lėmė ne Italijos valdžios institucijų priimtas Dekretas įstatymas Nr. 237/2016. Jame konkrečiai išvardijamos BMPS kapitalo priemonės, kurioms taikomas pasidalijimas našta, ir nėra jokios nuorodos į FRESH priemones. Be to, iš 2017 m. rugsėjo 19 d. elektroninio laiško, kurį BMPS išsiuntė Braesch ir kt., matyti, jog Komisija reikalavo, kad priemonės, kurių ėmėsi Italijos valdžios institucijos, būtų taikomos FRESH sutartims; tai įrodo, kad pagal Italijos teisę šios priemonės netaikomos šioms sutartims ir kad jos joms nebūtų taikomos neįsikišus šiai institucijai, kuri pati manė, kad minėtos priemonės turi būti taikomos pagal restruktūrizavimo planą, kuris tapo privalomas pagal ginčijamą sprendimą.
- 43 Šiuo atžvilgiu nesvarbu, kad, jei Italijos valdžios institucijos būtų nusprendusios restruktūrizuoti BMPS be valstybės pagalbos, jos vis tiek būtų galėjusios nustatyti pasidalijimo našta priemones, įskaitant FRESH sutarčių panaikinimą, kad sumažintų BMPS nuosavų lėšų deficitą. Vis dėlto BMPS faktiškai buvo restruktūrizuotas suteikus valstybės pagalbą, o dekretai, kuriais nustatytos pasidalijimo našta priemonės, priimti remiantis Bankų komunikatu, ir tai patvirtina neatsiejamą ryšį tarp pagalbos ir pasidalijimo našta priemonių.
- 44 Komisija nepaaiškino, kodėl skundžiamo sprendimo 40 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad nagrinėjamos pagalbos priemonės, apie kurias pranešta ir kurios ginčijamu sprendimu pripažintos suderinamomis su vidaus rinka, galėjo padaryti konkretų poveikį Braesch ir kt. padėčiai, yra netinkama atsižvelgiant į tame sprendime Bendrojo Teismo nurodytus motyvus.
- 45 Pirma, tai, kad Braesch ir kt. neginčija nagrinėjamų pagalbos priemonių suderinamumo su vidaus rinka, neįrodo, kad šios priemonės negalėjo turėti įtakos jų konkurencinei padėčiai, o tik atspindi Teisingumo Teismo jurisprudenciją, primintą, be kita ko, 2011 m. gegužės 24 d. Sprendime *Komisija / Kronoply ir Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 59 punktą), pagal kurį asmenys yra suinteresuotosios šalys, jei pažeistos jų procesinės teisės, ir nereikalaujama, kad jie taip pat keltų klausimus dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka.

- 46 Antra, iš jokios skundžiamo sprendimo dalies nematyti, kad bet kuris asmuo, susirūpinęs dėl bet kurios iš faktinių prielaidų, pateiktų pranešime arba išipareigojimuose, turėtų būti laikomas suinteresuotąja šalimi. To sprendimo 41 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad būtent tai, jog nagrinėjamos pagalbos priemonės, apie kurias pranešta ir kurios ginčijamame sprendime pripažintos suderinamomis su vidaus rinka, gali turėti konkrečios įtakos Braesch ir kt. padėčiai, pateisina jų pripažinimą „suinteresuotomis šalimis“.
- 47 Trečia, netikslu teigti, kad Italijos valdžios institucijos neprivalėjo išipareigoti imtis Bankų komunikate numatytų pasidalijimo našta priemonių, todėl Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad šie išipareigojimai buvo sąlyga pripažinti BMPS suteiktą pagalbą suderinama su vidaus rinka. Iš tiesų pati Komisija pripažįsta šių priemonių privalomąjį pobūdį, nurodydama, kad, jeigu valstybė narė nukrypsta nuo šiai institucijai pateiktų faktinių prielaidų, ji įgyvendina priemonę, kuri faktiškai skiriasi nuo patvirtintos priemonės, todėl minėtos institucijos leidimas jai nebetaikomas. Teisingumo Teismas nenusprendė kitaip, kai 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.* (C-526/14, EU:C:2016:570) 100 punkte padarė išvadą, kad atitinkama valstybė narė, nors neprivalo nustatyti pasidalijimo našta priemonių pagal Bankų komunikatą, vis dėlto turi jas nustatyti, kad pagalba būtų pripažinta suderinama su vidaus rinka. Bet kuriuo atveju šioje byloje, kaip matyti iš paties ginčijamo sprendimo 101–110 konstatuojamųjų dalių, priemonės, kurios yra dalis Italijos valdžios institucijų priimtų išipareigojimų, buvo išankstinė pagalbos suderinamumo su vidaus rinka sąlyga.
- 48 Ketvirta, argumentą, kad Komisija negali valstybių narių ir pagalbos gavėjų pasiūlytų išipareigojimų transformuoti į pagalbos patvirtinimo sąlygas, Teisingumo Teismas jau atmetė 2014 m. balandžio 3 d. Sprendime *Komisija / Nyderlandai ir ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213, 80 ir 81 punktai); jis nusprendė, kad valstybių narių priimtus išipareigojimus Komisija iš esmės gali nustatyti kaip sąlygą, kad pagalba būtų laikoma suderinama su vidaus rinka.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 49 Pateikdama šį apeliacinį skundą Komisija iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 35–41 ir 58 punktuose nusprendė, kad Braesch ir kt. turi teisę pareikšti ieškinį ir pagal SESV 263 straipsnį prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą, kuriuo ši institucija pripažino nagrinėjamą pagalbą, apie kurią Italijos Respublika pranešė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, „valstybės pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą.
- 50 Tas sprendimas skirtas šiai valstybei narei, o ne Braesch ir kt., todėl svarbu priminti, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyti du atvejai, kai pripažįstama fizinio ar juridinio asmens teisė pareikšti ieškinį dėl Sąjungos teisės akto, kuris nėra jam skirtas. Pirma, tokį ieškinį galima pareikšti, jei šis teisės aktas su minėtu asmeniu yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs. Antra, toks asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, jeigu jis su šiuo asmeniu tiesiogiai susijęs (2022 m. birželio 30 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-99/21 P, EU:C:2022:510, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 51 Svarstant klausimą, ar ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su Braesch ir kt., kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kurį vienintelį Bendrasis Teismas nagrinėjo skundžiamame sprendime, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje nustatyta, jog sprendimas gali būti laikomas konkrečiai susijusiu su subjektais, kurie nėra jo adresatai, tik jeigu tas sprendimas jiems daro poveikį dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl juos iš kitų

asmenų išskiriančios faktinės padėties, todėl su jais konkrečiai susijęs taip pat, kaip ir su to sprendimo adresatais (žr., be kita ko, 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 33 punktą).

- 52 Pirmojoje instancijoje pareikštas ieškinys susijęs su Komisijos sprendimu valstybės pagalbos srityje, todėl taip pat reikia priminti, kad vykdant SESV 108 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą reikia išskirti, pirma, to straipsnio 3 dalyje numatytą pirminį pagalbos patikrinimo etapą, kurio tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmą nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ir, antra, tyrimo etapą, nurodytą to straipsnio 2 dalyje. Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti pastabas SESV numatyta tik tame etape, kuris skirtas Komisijai sudaryti galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis (žr., be kita ko, 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 94 punktą ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 35 punktą).
- 53 Vadinas, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 59 punkte, kai nepradėdama SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatyto formalaus tyrimo proceso Komisija sprendime, priimtame remiantis to paties straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba suderinama su vidaus rinka, asmenys, kurie turi šias procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, jeigu turi galimybę šį sprendimą užginčyti Sąjungos teisme. Dėl šių priežasčių pripažįstamas priimtiniu suinteresuotojo asmens, kaip jis suprantamas pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, pareikštas ieškinys dėl tokio sprendimo panaikinimo, jeigu pareikšdamas ieškinį asmuo siekia apginti procesines teises, kurias grindžia ta nuostata (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook / Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, 23–26 punktus; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra / Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 17–19 punktus ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36 punktą).
- 54 Vis dėlto, jeigu ieškovas ginčija sprendimo, kuriame vertinama pagalba, priimto remiantis SESV 108 straipsnio 3 dalimi arba užbaigus formalaus tyrimo procesą, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas suinteresuota šalimi, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 2 dalį, neužtenka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtiniu. Jis turi įrodyti turįs ypatingą statusą, kaip jis suprantamas pagal šio sprendimo 51 punkte primintą jurisprudenciją. Taip yra būtent tuo atveju, kai ieškovo padėtis atitinkamoje rinkoje yra iš esmės paveikta pagalbos, kuri nagrinėjama aptariamame sprendime (žr., be kita ko, 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 95 punktą ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37 punktą).
- 55 Šiuo atveju šalys sutaria, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus pirminiam patikrinimo etapui, numatytam SESV 108 straipsnio 3 dalyje ir nurodytam Reglamento Nr. 2015/1589 4 straipsnio 3 dalyje, taigi nepradėjus formalaus tyrimo proceso, numatyto SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir nurodyto šio reglamento 4 straipsnio 4 dalyje. Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 32 ir 60 punktuose, taip pat neginčijama, kad pateikdami Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio dėl šio sprendimo panaikinimo penktąjį pagrindą Braesch ir kt. nurodė procesinių teisių pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalį pažeidimą.
- 56 Tokiomis sąlygomis siekdamas nustatyti, ar ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su Braesch ir kt., kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, Bendrasis Teismas teisingai nagrinėjo, ar jie yra „suinteresuotos šalys“ pagal SESV 108 straipsnio

- 2 dalį. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkte primintos jurisprudencijos, ši statusą turintis ieškovas atitinka šiuos kriterijus ir gali pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo, kad apgintų savo procesines teises.
- 57 Vis dėlto reikia pripažinti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 37, 40, 41 ir 58 punktuose nusprendė, kad Braesch ir kt. turi tokį statusą šioje byloje.
- 58 Šiuo klausimu reikia priminti, kad sąvoką „suinteresuota šalis“, kaip ji apibrėžta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, Sąjungos teisės aktų leidėjas kodifikavo 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio h punkte, kurį pakeitė Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktas. Šioje nuostatoje „suinteresuotoji šalis“ apibrėžta kaip „kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos“ (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Ja zum Nürburgring / Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 59 Nors toje nuostatoje apibrėžta sąvoka „suinteresuotoji šalis“ pirmiausia apima būtent su pagalbos gavėju konkuruojančias įmones (šiuo klausimu žr. visų pirma 2020 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ir kt. / Komisija*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 50 punktą; 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 36 punktą), kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 35 punkte, ji apima ir neapibrėžtą asmenų, kuriems skirtas sprendimas, grupę (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63 punktą ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Solar Ileias Bompaina / Komisija*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 34 punktą).
- 60 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad įmonė, kuri tiesiogiai nekonkuruoja su pagalbos gavėju, vis dėlto gali būti laikoma „suinteresuotąja šalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, jeigu tvirtina, kad pagalbos suteikimas gali paveikti jos interesus, o tam reikia, kad ši įmonė pakankamai teisiškai įrodytų, jog pagalba gali turėti konkrečios įtakos jos padėčiai (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64 ir 65 punktus ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Solar Ileias Bompaina / Komisija*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35 punktą). Todėl „suinteresuotosios šalies“ statusas nebūtinai reiškia konkurencijos santykį (2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Ja zum Nürburgring / Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 58 punktą).
- 61 Skundžiamo sprendimo 36 punkte Bendrasis Teismas iš esmės priminė šią jurisprudenciją, o to sprendimo 37–41 ir 58 punktuose nusprendė, kad Braesch ir kt. teisės požiūriu pakankamai įrodė, kad nagrinėjamų pagalbos priemonių suteikimas, taigi, ir ginčijamo sprendimo priėmimas, „gali daryti“ (kaip rašoma minėto sprendimo 37 ir 41 punktuose) ir „daro“ (kaip rašoma jo 58 punkte) konkretų poveikį jų padėčiai, todėl jie turi būti pripažinti „suinteresuotosiomis šalimis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą.
- 62 Siekdamas padaryti šią išvadą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 39 punkte pažymėjo, kad, Braesch ir kt. nuomone, su naštos pasidalijimo priemonėmis susijusi ginčijamo sprendimo dalis daro poveikį jų interesams, nes Komisijos patvirtintame restruktūrizavimo plane numatyta galimybė panaikinti FRESH sutartis, o tai vėliau jų nenaudai buvo padaryta, ir kad dėl įvairių

- sutartinių ryšių, kuriais grindžiamos FRESH priemonės, tarpusavio priklausomybės ilgainiui atsirandantis ekonominis nuostolis, atsižvelgiant į tai, kad jie netenka su turimomis FRESH obligacijomis susijusių kuponų mokėjimo, yra didelis.
- 63 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 40 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad nesvarbu, jog Braesch ir kt. neginčija pačios nagrinėjamos valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, nes Italijos valdžios institucijų išipareigojimai, susiję su restruktūrizavimo planu ir naštos pasidalijimo priemonėmis, yra sudėtinė pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, dalis, todėl šis sprendimas susijęs su šiomis priemonėmis ir išipareigojimais, kurie vertinami kaip visuma. Bendrojo Teismo nuomone, kadangi ši pagalba ir išipareigojimai, kuriuos įvertino Komisija, yra neatskiriami, atsižvelgiant į tai, kad tie išipareigojimai yra pagalbos suderinamumo pripažinimo sąlyga, ir į tai, kad ginčijamu sprendimu leista įgyvendinti šias pagalbos priemones, taip padarant minėtus išipareigojimus privalomus, visi šie elementai neišvengiamai paveikia Braesch ir kt. padėtį ir jie gali ginti savo interesus, tik prašydami panaikinti visą šį sprendimą.
- 64 Reikia priminti, kad pagal šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį, jeigu Komisija, pasibaigus SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytam pirminio patikrinimo etapui, konstatuoja, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra „valstybės pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kuri nekelia abejonių dėl savo suderinamumo su vidaus rinka, ji priima sprendimą neteikti prieštaravimų, kuriuo pripažįsta, kad ši priemonė yra suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies nuostatas.
- 65 Šiuo atveju, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, visų pirma iš jo 8–12 ir 14 punktų, po pirminio patikrinimo ginčijamame sprendime nustačiusi, kad Italijos Respublikos pateiktas restruktūrizavimo planas ir išipareigojimai buvo tinkami ilgalaikiam BMPS gyvybingumui atkurti ir kad jame numatytos akcijų ir subordinuotųjų vertybinių popierių savininkų naštos pasidalijimo priemonės iki griežto minimumo apribojo nagrinėjamos pagalbos, apie kurią ši valstybė narė pranešė, sumą, kaip tai numatyta Bankų komunikate, Komisija padarė išvadą, kad ši pagalba yra „valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kurią galima laikyti suderinama su vidaus rinka siekiant finansinio stabilumo pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą.
- 66 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškinyje pirmojoje instancijoje Braesch ir kt., kaip jie ne kartą patvirtino per Teisingumo Teismo posėdį ir kaip jau matyti iš šio sprendimo 63 punkto, neginčija nei nagrinėjamos pagalbos pripažinimo „valstybės pagalba“, nei jos suderinamumo su vidaus rinka, bet, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 28–32 punktų, jie tik ginčija dalies naštos pasidalijimo priemonių, apie kurias pranešė Italijos Respublika ir kurios įtrauktos į ginčijamame sprendime aprašytą restruktūrizavimo planą bei atsispindi jo priede išdėstytuose išipareigojimuose, atitiktį Sąjungos teisei, būtent – Direktyvai 2014/59, Reglamentui Nr. 806/2014, Chartijos 17 straipsnyje įtvirtintai teisei į nuosavybę ir tam tikriems Sąjungos teisės bendriesiems principams.
- 67 Šiuo klausimu sutariama, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 39 ir 58 punktų, ginčijamame sprendime nurodytose naštos pasidalijimo priemonėse numatoma galimybė panaikinti BMPS ir JPM sudarytas FRESH sutartis dėl BMPS subordinuotųjų vertybinių popierių konvertavimo į nuosavą kapitalą, ir Komisija to neginčija.

- 68 Vis dėlto, kai skundžiamo sprendimo 37, 40, 41 ir 58 punktuose nusprendė, kad šis poveikis BMPS subordinuotųjų kreditorių interesams yra nagrinėjamos valstybės pagalbos, taigi, ir ginčijamo sprendimo, rezultatas, nes šiame sprendime nurodytos naštos pasidalijimo priemonės, kaip ir Italijos valdžios institucijų pateiktas restruktūrizavimo planas bei išsipareigojimai, yra neatsiejama pagalba, apie kurią pranešta, dalis, todėl šiuo sprendimu tas priemonės Komisija padarė privalomas, Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisės normas, reglamentuojančias minėto Komisijos sprendimo taikymo sritį, ir taip padarė teisės klaidą, dėl kurios jo sprendimas yra neteisėtas.
- 69 Žinoma, Teisingumo Teismas iš esmės jau yra nusprendęs, kad jeigu į pagalbą priemonę, apie kurią pranešta, atitinkamos valstybės narės siūlymu įtraukti išsipareigojimai, dėl kurių ji sutiko, siekiant patikrinti, ar leidimas įgyvendinti tokią pagalbą priemonę, kuri Komisija suteikė pasibaigus pirminio patikrinimo etapui, vis dar taikomas, kai tvirtinama, kad ši valstybė narė šių išsipareigojimų nesilaikė, reikia pripažinti, kad šie išsipareigojimai taip pat yra priemonės, kuriai suteiktas leidimas, sudedamoji dalis, nes ši institucija į juos atsižvelgė vertindama nagrinėjamos valstybės pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ir tas leidimas galioja, tik jei minėti išsipareigojimai įvykdyti (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Iglesias Gutiérrez ir Rion Bea*, C-352/14 ir C-353/14, EU:C:2015:691, 28 punktą).
- 70 Vis dėlto tai nereiškia, kad tokius išsipareigojimus reikia laikyti Komisijos nustatytais ir kad dėl to bet koks neigiamas jų poveikis tretiesiems asmenims priskirtinas šios institucijos priimtam sprendimui.
- 71 Ginčijamu sprendimu, priimtu užbaigus pirminio patikrinimo etapą pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį ir Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 3 dalį, siekdama įvertinti, ar kyla abejonių dėl nagrinėjamos valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka, Komisija nenustatė Italijos Respublikai privalomų restruktūrizavimo plano elementų ir šios valstybės narės pateiktų išsipareigojimų, tarp kurių, be kita ko, yra ir akcijų bei subordinuotųjų vertybinių popierių turėtojų naštos pasidalijimo priemonės.
- 72 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 52–54 ir 64 punktų, tokiu sprendimu, koks yra ginčijamas sprendimas, Komisija negali valstybės narės įpareigoti ar jai ką nors uždrausti, ji tik turi teisę nusprendusi nepateikti prieštaravimų patvirtinti pagalbą projektą, apie kurią ši valstybė narė pranešė, pripažindama šią pagalbą suderinama su vidaus rinka. Vis dėlto, jei Komisija abejoja, ar pagalba, apie kurią pranešta, suderinama su vidaus rinka, ji privalo pradėti formalus tyrimo procesą, numatytą SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir nurodytą Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 4 dalyje.
- 73 Taigi nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ginčijamu sprendimu Komisija tik leido Italijos Respublikai įgyvendinti nagrinėjamą valstybės pagalbą, atsižvelgdama į faktines aplinkybes, kurias ši valstybė narė iš anksto apibrėžė restruktūrizavimo plane, ir į išsipareigojimus, apie kuriuos ji pranešė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, siekdama išsklaidyti bet kokias abejones dėl šios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą.
- 74 Taigi Italijos Respublika turėjo patikrinti, ar galės laikytis išsipareigojimų, įtrauktų į šiuo sprendimu suteiktą leidimą. Šiuo tikslu ji, be kita ko, privalėjo įsitikinti, kad šie išsipareigojimai yra suderinami su atitinkama jos nacionaline ir Sąjungos teise (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Iglesias Gutiérrez ir Rion Bea*, C-352/14 ir C-353/14, EU:C:2015:691, 29 punktą).

- 75 Taigi ginčijamą sprendimą reikia pripažinti sprendimu, kuriuo atsižvelgiama į atitinkamos valstybės narės savanoriškai prisiimtus įsipareigojimus pranešimo apie nagrinėjamą valstybės pagalbą etapu (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, C-287/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:395, 67 punktą). Net jei, kaip tvirtina Braesch ir kt., Komisija paskatino Italijos institucijas į siūlomas priemones įtraukti FRESH sutartis, toks įtraukimas bet kuriuo atveju susijęs su Italijos Respublikos prisiimtais, o ne ginčijamame sprendime Komisijos nustatytais įsipareigojimais.
- 76 Taigi Komisija apeliaciniame skunde ir per posėdį Teisingumo Teisme teisingai pažymėjo, kad sprendimą, kuriuo valstybės pagalba patvirtinama kaip suderinama su vidaus rinka pasibaigus pirminio patikrinimo etapui, kaip antai ginčijamą sprendimą, kuriame Komisija nepateikia prieštaravimų dėl tokios pagalbos, reikia skirti nuo „sąlyginio sprendimo“ pagal Reglamento Nr. 2015/1589 9 straipsnio 4 dalį, kai užbaigusi formalaus tyrimo procesą Komisija priima sprendimą patvirtinti valstybės pagalbą ir nustato sąlygas, kuriomis pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, taip pat to sprendimo vykdymo kontrolei būtinus įsipareigojimus (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, C-287/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:395, 67 punktą).
- 77 Vadinasi, negalima manyti, kad pasidalijimo našta priemonės, apie kurias šiuo atveju Italijos Respublika pranešė per pirminio patikrinimo procedūrą, buvo nustatytos pačiu ginčijamu sprendimu, nes jos numatytos tik valstybės narės priimtuose aktuose.
- 78 Taigi, pirma, niekas netrukde jai pranešti apie restruktūrizavimo planą ir įvairias priemones apimančius įsipareigojimus, net jei tai reiškia, kad tokiu atveju Komisija privalo pradėti formalų tyrimo procesą, numatytą SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir nurodytą Reglamento 2015/1589 4 straipsnio 4 dalyje (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.* C-526/14, EU:C:2016:570, 43 ir 44 punktus).
- 79 Antra, ginčijamas sprendimas, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama suteikti pagalbą, apie kurią ji pranešė, tačiau ji neįpareigojama to daryti (žr., be kita ko, 2010 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, 52 ir 53 punktus ir 2018 m. gegužės 30 d. Nutarties *Yanchev*, C-481/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:352, 22 ir 23 punktus), nėra teisinis pagrindas uždrausti BMPS kuponų mokėjimą FRESH obligacijų turėtojams, nes toks draudimas grindžiamas ne šiuo sprendimu, o Italijos teise.
- 80 Iš to matyti, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, ginčijamame sprendime nurodytos naštos pasidalijimo priemonės nebuvo Komisijos šiame sprendime nustatytos ar pripažintos privalomomis; tai yra tik nacionalinės priemonės, apie kurias Italijos Respublika pranešė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį savo atsakomybe ir į kurias Komisija atsižvelgė kaip į faktinį elementą, kad įvertintų, ar nagrinėjama valstybės pagalba, nesant jokių abejonių, gali būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pasibaigus pirminio patikrinimo etapui.
- 81 Taigi FRESH sutarčių nutraukimas, kuris, Braesch ir kt. teigimu, jiems, kaip FRESH obligacijų turėtojams, gali padaryti didelės ekonominės žalos, negali būti laikomas neišvengiamomis ginčijamo sprendimo pasekmėmis, nes nėra susijęs su pačios nagrinėjamos pagalbos įgyvendinimu. Jį lemia, žinoma, faktiškai susijusios, bet teisiškai atskiros priemonės, kurias patvirtino Komisijai apie pagalbą pranešusi valstybė narė. Aplinkybė, kad šias priemones ši valstybė narė, be kita ko, patvirtino siekdama, kad Komisija priimtų sprendimą, kuriuo leidžiama teikti šią pagalbą, ir kad dėl jų nustatyti įsipareigojimai, į kuriuos ši institucija atsižvelgė priimdama tokį sprendimą, šiuo atžvilgiu nėra svarbi.

- 82 Šios išvados negali paneigti argumentai, kuriais Braesch ir kt. grindžia savo ieškinį.
- 83 Pirmą, dėl argumentų, grindžiamų ginčijamame sprendime nurodytų pasidalijimo našta priemonių pažeidimo pasekmėmis, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, šiuo sprendimu Komisijos suteiktas leidimas įgyvendinti nagrinėjamą valstybės pagalbą galioja, tik jei laikomasi visų veiksnių, į kuriuos minėtame sprendime atsižvelgė ši institucija, vertindama pagalbos suderinamumą su vidaus rinka.
- 84 Taigi, jei BMPS nepaisytų kurių nors Italijos Respublikos priimtų naštos pasidalijimo išsipareigojimų, pavyzdžiui, mokėdama kuponų finansinių priemonių, kurioms taikomi šie išsipareigojimai, turėtojams, atitinkama pagalba būtų netinkamai naudojama, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį kartu su Reglamento 2015/1589 1 straipsnio g punktu. Tokiu atveju pagalbos gavėjas naudotųsi pagalba pažeisdamas sprendimą, priimtą pagal šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį, kaip tai suprantama pagal jo 1 straipsnio g punktą, nes įgyvendintų kitokią pagalbą nei ta, kurią Komisija patvirtino ginčijamu sprendimu (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Autonome Provinz Bozen, C-102/21 ir C-103/21*, EU:C:2022:272, 38 punktą).
- 85 Pagal Reglamento 2015/1589 20 straipsnį dėl tokios pagalbos Komisija gali pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą formalų tyrimo procesą, numatytą to reglamento 4 straipsnio 4 dalyje, kad įpareigotų Italijos Respubliką panaikinti arba pakeisti netinkamai taikytą pagalbą ir prirėikus pagal to reglamento 16 straipsnio 1 dalį, kuri *mutatis mutandis* taikoma šiam procesui pagal to reglamento 20 straipsnį, nurodyti susigrąžinti neteisėtai išmokėtas pagalbos sumas.
- 86 Be to, pagalba, kuri neatitinka pagalbos, apie kurią pranešta Komisijai ir kuri patvirtinta ginčijamu sprendimu, taip pat galėtų būti laikoma „nauja pagalba“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio c punktą, siejamą su jo 1 straipsnio b punktu, suteikta pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalies paskutinį sakinį, būtų „neteisėta pagalba“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 1 straipsnio f punktą, todėl nacionaliniai teismai taip pat galėtų nurodyti ją grąžinti (pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 5 d. Sprendimo *Eesti Pagar, C-349/17*, EU:C:2019:172, 87–89 punktus).
- 87 Vis dėlto, jei iš Italijos Respublikos būtų galima reikalauti susigrąžinti nagrinėjamą pagalbą, tai ne dėl to, kad ji nustatė ginčijamo sprendimo priede nurodytas naštos pasidalijimo priemones, nes, kaip pažymėta šio sprendimo 72 punkte, Komisija neturi tokios teisės pirminio patikrinimo etape, bet dėl to, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 84 ir 86 punktų, minėta pagalba nebeatitinka priemonių, apie kurias ši valstybė narė pranešė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, todėl jai nebetaikomas šiuo sprendimu pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą Komisijos suteiktas leidimas ją įgyvendinti.
- 88 Antra, dėl Bankų komunikatu grindžiamų Braesch ir kt. argumentų, kad iš esmės bet kokios pagalbos, suteiktos bankams finansų krizės sąlygomis, suderinamumas su vidaus rinka priklauso nuo to, ar bus imtasi naštos pasidalijimo priemonių, reikia pažymėti, kad, kaip teisingai nurodė Braesch ir kt. ir kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 12 punkto, ginčijamo sprendimo 101–110 konstatuojamosiose dalyse Komisija analizavo, ar nagrinėjama pagalba atitinka šio komunikato nuostatas, siekdama, kad būtų užtikrintina, kad šios pagalbos suma neviršija būtino minimumo, kad būtų sumažinti konkurencijos iškreipimai vidaus rinkoje ir išvengta

nerūpestingo elgesio rizikos, užtikrinant, kad BMPS akcininkai ir subordinuotieji kreditoriai tinkamai prisidėtų prie restruktūrizavimo išlaidų padengimo, kaip nurodyta komunikato 40–46 punktuose, tinkamai dalydamiesi našta.

- 89 Kadangi šiuo atveju Italijos Respublika pranešė apie naštos pasidalijimo priemones, kad Komisija leistų jai suteikti nagrinėjamą pagalbą, ši privalėjo atlikti tokį tyrimą.
- 90 Priimdama tokias elgesio taisykles, kokios išdėstytos Bankų komunikate, kad nustatytų kriterijus, kuriais remdamasi ketina vertinti valstybių narių numatytų pagalbos priemonių suderinamumą su vidaus rinka, ir viešai paskelbdama, kad nuo šiol jas taikys atitinkamiems atvejams, ši institucija pati apribojo SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktu jai suteiktą diskreciją ir iš esmės negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti skirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 39 ir 40 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 91 Vis dėlto, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, aplinkybė, kad valstybės pagalba apima naštos pasidalijimo priemonę, kuri atitinka Bankų komunikato 44 punkte nustatytus kriterijus, yra iš principo pakankama sąlyga Komisijai pripažinti šią pagalbą suderinama su vidaus rinka, tačiau ji šiuo tikslu nėra būtina (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 99 punktą).
- 92 Iš tiesų priimdama Bankų komunikate nustatytas elgesio taisykles Komisija tik apribojo savo diskreciją: jei valstybė narė jai praneša apie valstybės pagalbos projektą, kuris atitinka šias taisykles, ši institucija iš esmės turi patvirtinti šį projektą. Vis dėlto valstybės narės gali pranešti Komisijai apie valstybės pagalbos projektus, kurie neatitinka šiame komunikate numatytų kriterijų, ir, kaip matyti iš jo 45 punkto, išimtiniais atvejais ši institucija gali patvirtinti tokius projektus (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 43 punktą).
- 93 Komisija negali priimdama elgesio taisykles atsisakyti įgyvendinti jai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą suteiktos diskrecijos. Tokio komunikato, kaip Bankų komunikatas, priėmimas neatleidžia Komisijos nuo pareigos išnagrinėti specialias išimtines aplinkybes, kuriomis konkrečiu atveju remiasi valstybė narė, kai prašo tiesiogiai taikyti SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, ir motyvuoti jos atsisakymą patenkinti tokį prašymą (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 41 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 94 Iš to matyti, kad Bankų komunikatas negali sukurti atskirų pareigų valstybėms narėms, jis tik nustato sąlygas, užtikrinančias valstybės pagalbos bankams finansų krizės sąlygomis suderinamumą su vidaus rinka, į kurias Komisija turi atsižvelgti naudodamasi jai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą suteikta diskrecija. Taigi šis komunikatas valstybėms narėms nėra privalomas ir ypač negali jų įpareigoti taikyti pasidalijimo našta priemonių (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 44, 45 ir 70 punktus).
- 95 Taigi valstybė narė neprivalo sunkumų patiriančių bankų įpareigoti prieš gaunant bet kokią valstybės pagalbą konvertuoti subordinuotąsias priemones į nuosavas lėšas arba sumažinti jų vertę ar visiškai šiomis priemonėmis padengti nuostolius. Tokiu atveju vis dėlto negali būti vertinama taip, kad numatomos valstybės pagalbos skirta tik tiek, kiek būtina, kaip reikalaujama

- pagal Bankų komunikato 15 punktą; valstybė narė ir numatomą valstybės pagalbą gaunantys bankai prisiima riziką, kad Komisijos sprendimu ši pagalba gali būti pripažinta nesuderinama su vidaus rinka (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 100 punktą).
- 96 Trečia, dėl Braesch ir kt. argumentų, susijusių su Komisijai tenkančia pareiga patikrinti visų Italijos Respublikos praneštų priemonių atitiktį Sąjungos teisei, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 108 straipsnyje numatytos procedūros rezultatas niekada neturi prieštarauti konkrečioms Sutarties nuostatoms (1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra / Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 41 punktas; 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimas *Vokietija / Komisija*, C-156/98, EU:C:2000:467, 78 punktas ir 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 50 punktas). Taigi pagalba, kuri pati ar tam tikros jos sąlygos pažeidžia Sąjungos teisės bendrąsias nuostatas ar principus, negali būti pripažinta suderinama su vidaus rinka (2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 50 punktas ir 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Austrija / Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 44 punktas).
- 97 Iš tiesų, kai pagalbos sąlygos taip neatsiejamai susijusios su pagalbos tikslu, kad jų neįmanoma vertinti atskirai, jų poveikis visos pagalbos suderinamumui ar nesuderinamumui būtinai turi būti vertinamas pagal SESV 108 straipsnyje numatytą procedūrą. (šiuo klausimu žr. 1977 m. kovo 22 d. Sprendimo *Iannelli & Volpi*, 74/76, EU:C:1977:51, 14 punktą ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra / Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 41 punktą).
- 98 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybės pagalba branduolinės energijos sektoriaus ekonominei veiklai, kurią ištyrus matyti, kad ji pažeidžia Sąjungos teisės normas aplinkos srityje, negali būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą (2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Austrija / Komisija*, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 45 punktas). Ekonominė veikla, sudaranti pagalbos lėšomis finansuojamo projekto esmę, yra neatsiejama nuo pagalbos tikslo, todėl byloje, dėl kurios priimtas tas sprendimas, Komisija privalėjo užtikrinti, kad nagrinėjamas atominės elektrinės finansavimo projektas nepažeistų minėtų Sąjungos teisės normų.
- 99 Taip pat tokiomis aplinkybėmis, kai valstybė narė iš esmės pakeitė sąlygas, susijusias su asmenų, galinčių pasinaudoti anksčiau galiojusia pagalbos schema, tapatybe, ir dėl to tariamai buvo pažeistas vienodo požiūrio principas tam tikrų ūkio subjektų atžvilgiu, Teisingumo Teismas atmetė argumentą, kad toks vienodo požiūrio principo pažeidimas dėl tokio schemos pakeitimo bet kuriuo atveju negali lemti Komisijos sprendimo, kuriuo patvirtinta pakeista schema, neteisėtumo (2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, EU:C:2008:224, 49–52 punktai). Tokios taisyklės, kuriomis nustatomos pagalbos schemos tinkamumo sąlygos, taip pat yra neatsiejamos nuo pačios pagalbos, todėl priskiriamos prie elementų, kuriuos Komisija turi išnagrinėti ir pririnkti patvirtinti, tad jei dėl tokių taisyklių pažeidžiami bendrieji Sąjungos teisės principai, Komisijos priimtas sprendimas, kuriuo leidžiama taikyti tokią schemą, neišvengiamai yra neteisėtas.
- 100 Vadinasi, šiuo atveju Komisija negalėjo pripažinti valstybės pagalbos, apie kurią pranešė Italijos Respublika, suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, prieš tai neįsitikinusi, ar ši pagalba, kaip ir BMPS rekapitalizavimas, kuriam finansuoti ji buvo skirta, nepažeidžia kitų atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų ar bendrųjų principų.

- 101 Taigi nėra abejonių, kad ginčijamame sprendime, kaip matyti iš jo 120–136 konstatuojamųjų dalių, Komisija patikrino, ar nagrinėjama valstybės pagalba yra suderinama su Direktyva 2014/59, ir to sprendimo 137 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad ši pagalba atitinka tos direktyvos 32 straipsnio 4 dalies d punkte nustatytas sąlygas, įskaitant sąlygą, kad pagalba turi būti patvirtinta pagal SESV 107 ir 108 straipsnius, kad dėl kuria nors iš 32 straipsnio 4 dalies d punkte numatytų formų kredito įstaigai ar investicinei įmonei suteiktos nepaprastosios viešosios finansinės paramos, kuria siekiama išvengti didelio valstybės narės ekonomikos sutrikimo ar jį pašalinti ir išsaugoti finansinį stabilumą, nebūtų pradėta pertvarkymo procedūra.
- 102 Atlikdama šią analizę ginčijamo sprendimo 132 ir 101–110 konstatuojamosiose dalyse Komisija, be kita ko, patikrino, ar restruktūrizavimo plane numatytos naštos pasidalijimo priemonės yra tinkamos, kad suteiktos pagalbos suma būtų apribota iki minimumo, būtino BMPS rekapitalizavimo tikslui pasiekti.
- 103 Vis dėlto Komisija neturėjo patikrinti, ar pats šis dalijimasis našta, nustatytas Italijos Respublikos sprendimu, pažeidė teises, kurias Braesch ir kt. teigia turintys pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę. Toks pažeidimas, jei įrodomas, atsiranda ne dėl pačios pagalbos, jos tikslo ar neatsiejamų sąlygų, bet, kaip matyti iš šio sprendimo 81 punkto, dėl priemonių, kurių ši valstybė narė ėmėsi siekdama, kad užbaigusi pirminį patikrinimą Komisija priimtų sprendimą leisti šią pagalbą suteikti.
- 104 Tokiomis aplinkybėmis, kai trečiasis asmuo mano, kad valstybės narės valdžios institucijų priimtose priemonėse restruktūrizavimo priemonės daro jam poveikį, aplinkybė, kad šios priemonės yra restruktūrizavimo plano, pagal kurį reikia suteikti valstybės pagalbą, dalis ir kad dėl to ši valstybė narė apie šią pagalbą praneša Komisijai, siekdama jos patvirtinimo po pirminio patikrinimo, nesuteikia šiam trečiajam asmeniui „suinteresuotosios šalies“ statuso, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą, šiai institucijai vykdant procedūrą pagal SESV 108 straipsnį. Tokiu atveju, jei minėtas trečiasis asmuo mano, kad priimdama tokias priemones atitinkama valstybė narė pažeidė Sąjungos teisę, jis turi ginčyti šių priemonių teisėtumą nacionaliniame teisme, kuris šiuo atžvilgiu turi išimtinę jurisdikciją, ir šis teismas gali (arba net privalo, jei priima sprendimą kaip paskutinės instancijos teismas) prirėkus pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį, kad šis išaiškintų atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas ar nuspręstų dėl jų galiojimo.
- 105 Vis dėlto šioje byloje, kaip jau pažymėta šio sprendimo 66 punkte, Braesch ir kt. neteigia, kad nagrinėjama pagalba jiems daromas poveikis, taigi jie neginčija nei to, kad tai yra „valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nei to, kad ji suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, tačiau tvirtina, kad jiems daro poveikį ginčijamame sprendime nurodytos naštos pasidalijimo priemonės, kurių atitiktis Sąjungos teisei, nurodyta Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio pagrinduose, jų nuomone, kelia didelių abejonių, dėl kurių Komisija turėjo pradėti formalaus tyrimo procesą.
- 106 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 69–80 punktų, šios naštos pasidalijimo priemonės yra tik nacionalinės priemonės, apie kurias Italijos Respublika pranešė savo atsakomybe; Komisija jų nenustatė ir teisiniu požiūriu jos yra atskiros nuo nagrinėjamos pagalbos, o ši institucija, priimdama ginčijamą sprendimą, į jas atsivėlgė tik kaip į faktinį elementą. Kaip matyti iš šio sprendimo 104 punkto, šių priemonių teisėtumą, atsivėlgdami į atitinkamą nacionalinę ir Sąjungos teisę, turi patikrinti būtent kompetentingi nacionaliniai teismai.

- 107 Šiuo atžvilgiu svarbu pabrėžti, kad nacionalinio teismo, į kurį kreiptasi dėl nagrinėjamų naštos pasidalijimo priemonių teisėtumo, sprendimas panaikinti visas šias priemones ar jų dalį dėl jų neteisėtumo neprieštarautų ginčijamam sprendimui, nes tame sprendime šios priemonės nebuvo nustatytos ir jame nebuvo vertinama jų atitikties Sąjungos teisei.
- 108 Jei šis teismas, atsižvelgdamas į Sąjungos teisės išaiškinimą, kurį Teisingumo Teismas pateiktų gavęs galimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį, nuspręstų, kad nagrinėjamos naštos pasidalijimo priemonės yra visiškai ar iš dalies neteisėtos, Italijos Respublika privalėtų pranešti apie naujas priemones pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, jei pagal ginčijamą sprendimu suteiktą leidimą įgyvendindama pagalbą, apie kurią pranešta, dėl minėto neteisėtumo ji nebegalėtų įvykdyti visų priimtų išpareigojimų Komisijai, priešingu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 84–86 punktų, ji turėtų susigrąžinti pagal šį sprendimą jau išmokėtą pagalbą.
- 109 Taigi, pirma, priešingai, nei Braesch ir kt. teigė Teisingumo Teismo posėdyje, iš jų jokių būdu nebuvo atimta teisė į veiksmingą teisminę gynybą, garantuojama pagal Chartijos 47 straipsnio pirmą pastraipą, ir, antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 40 punkte nepagrįstai nusprendė, kad Braesch ir kt. galėjo ginti savo interesus tik kreipdamiesi į Sąjungos teismą dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 110 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes to sprendimo 37, 40, 41 ir 58 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Braesch ir kt. turi būti laikomi „suinteresuotosiomis šalimis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1589 1 straipsnio h punktą.
- 111 Taigi reikia pritarti vieninteliam Komisijos apeliaciniame skunde nurodytam pagrindui.
- 112 Vadinasi, skundžiamą sprendimą reikia panaikinti.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 113 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas gali, jei panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 114 Taip yra nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su nepriimtiniu grindžiamu prieštaravimu, kurį Komisija pareiškė vykstant procesui Bendrajame Teisme dėl to, kad Braesch ir kt. neturi teisės pareikšti ieškinio, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, ir prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 115 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip Komisija teisingai teigia pateikdama šį prieštaravimą, Italijos Respublikai skirtas ginčijamas sprendimas nėra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos sakinio antrą dalį, nes jis nėra visuotinai taikomas aktas (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 92 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 116 Šiomis aplinkybėmis, remiantis šio sprendimo 50 punkte priminta jurisprudencija, reikia tik išnagrinėti, ar, kaip teigia Komisija, pateikdama nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, Braesch ir kt. negali būti laikomi tiesiogiai ir konkrečiai susijusiais su šiuo sprendimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos sakinio pirmą dalį.

- 117 Pirma, pateikdami penktąjį pagrindą Braesch ir kt. siekia apginti savo procesines teises pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir Reglamento 2015/1589 6 straipsnio 1 dalį; šiuo klausimu reikia pažymėti, kad dėl šio sprendimo 64–110 punktuose nurodytų priežasčių jie neturi nei „suinteresuotos šalies“ pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, nei „suinteresuotosios šalies“ pagal šio reglamento 1 straipsnio h punktą statuso, todėl ginčijamas sprendimas negali būti laikomas su jais tiesiogiai ir individualiai susijusiu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos sakinio pirmą dalį.
- 118 Vadinasi, Braesch ir kt. neturi teisės pareikšti ieškinio, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kad apgintų savo procesines teises pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ir Reglamento 2015/1589 6 straipsnio 1 dalį.
- 119 Antra, pirmaisiais keturiais pagrindais Braesch ir kt. siekia ginčyti ginčijamo sprendimo teisėtumą; šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją, suformuotą šio sprendimo 51 ir 54 punktuose nurodytame 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), šios šalys galėtų teigti, kad tas sprendimas su jomis konkrečiai susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos sakinio pirmąją dalį, tik tokiu atveju, jeigu jis būtų joms taikomas dėl tam tikrų joms būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri jas išskiria iš kitų asmenų, todėl individualizuoja taip pat, kaip ir sprendimo adresatą, ypač jei pagalba, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, iš esmės paveiktų jų padėtį rinkoje.
- 120 Vis dėlto šiuo atveju aišku, kad Braesch ir kt. netvirtina, jog ginčijamas sprendimas daro kokį nors poveikį jų konkurencinei padėčiai rinkoje; iš esmės jie tik nurodo, kad, pirma, išsiuntė Komisijai raštą, kuriame išreiškė susirūpinimą dėl to sprendimo neigiamo poveikio jų padėčiai, ir, antra, kad minėto sprendimo 32 konstatuojamojoje dalyje ir jos 35 išnašoje aprašant restruktūrizavimo plane numatytas BMPS subordinuotųjų kreditorių naštos pasidalijimo priemonės daroma nuoroda į skundžiamo sprendimo 2 punkte nurodytą FRESH priemonių uzufukto sutartį.
- 121 Vis dėlto tokios aplinkybės visiškai neįrodo, kad Braesch ir kt. faktinė situacija yra tokia, kuri juos individualizuoja taip pat, kaip ir sprendimo adresatą, nes ginčijamame sprendime numatytos naštos pasidalijimo priemonės jiems, kaip finansinių priemonių turėtojams, daro tokį patį poveikį kaip ir visiems kitiems priemonių turėtojams, kuriems tos pačios priemonės daro poveikį. Priešingai, nei Teisingumo Teismo posėdyje tvirtino Braesch ir kt., šiuo atžvilgiu nesvarbu tai, kad, kitaip nei šios kitos finansinės priemonės, FRESH priemonės nėra aiškiai nurodytos Dekrete įstatyme Nr. 237/2016.
- 122 Be to, reikia pabrėžti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją vien aplinkybės, kad Braesch ir kt. buvo aktyvūs Komisijos vykdomo pirminio patikrinimo etapu, net jei tai tiesa, nepakanka, kad jie būtų pripažinti konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu, nesant įrodymų, kad pagalba, dėl kurios priimtas šis sprendimas, iš esmės paveikė jų padėtį rinkoje (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa / Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 38 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 123 Vadinasi, ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su Braesch ir kt., kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 51 ir 54 punktuose primintą jurisprudenciją.
- 124 Atsižvelgiant į tai, kad SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos sakinio pirmoje dalyje numatytos sąlygos, pagal kurias prašomas panaikinti aktas su asmeniu turi būti susijęs ir tiesiogiai, ir konkrečiai, yra kumuliacinės, aplinkybė, kad viena iš šių sąlygų ieškovo atveju neįvykdyta, lemia

tai, kad jo pareikštas ieškinys dėl šio akto panaikinimo turi būti laikomas nepriimtiniu (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76 punktą ir 2019 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo / Komisija*, C-342/18 P, nepaskelbtas, EU:C:2019:1043, 37 punktą).

- 125 Vadinasi, Braesch ir kt. taip pat neturi teisės pareikšti ieškinio, siekdami ginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą.
- 126 Taigi reikia pritarti Komisijos pirmojoje instancijoje pateiktam nepriimtinumui grindžiamam prieštaravimui dėl to, kad Braesch ir kt. neturi teisės pareikšti ieškinio, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, ir prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 127 Vadinasi, pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 128 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 129 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 130 Kadangi Braesch ir kt. pralaimėjo bylą, o Komisija prašė priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, jos turi padengti bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu Bendrajame Teisme ir šiuo apeliaciniu skundu.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2021 m. vasario 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Braesch ir kt. / Komisija* (T-161/18, EU:T:2021:102).**
- 2. Atmesti kaip nepriimtina Anthony Braesch, *Trinity Investments DAC*, *Bybrook Capital Master Fund LP*, *Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* ir *Bybrook Capital Badminton Fund LP* pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį, kuriuo prašoma panaikinti 2017 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimą C(2017) 4690 *final* dėl valstybės pagalbos SA.47677 (2017/N) – Italija, nauja pagalba ir iš dalies pakeistas *Banca Monte dei Paschi di Siena* restruktūrizavimo planas.**
- 3. Anthony Braesch, *Trinity Investments DAC*, *Bybrook Capital Master Fund LP*, *Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP* ir *Bybrook Capital Badminton Fund LP* padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant bylą pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.**

Parašai.